

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Josefem Svobodou
sídlem Primátorská 1152/16, 460 14 Liberec 14

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právního zástupce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 1. 10. 2020, č. j. X.
2. Tímto usnesením bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zastaveno řízení ve věci zápisu změny vlastníka silničního vozidla registrační značky X na nového vlastníka x, neboť účastníci v určené lhůtě neodstranili podstatné vady žádosti – nepředložili protokol o evidenční kontrole, který není starší 30 dnů.

II. Žaloba

3. Žalobce popsal, že po ukončení podnikání s X mu na základě ústní darovací smlouvy daroval osobní automobil. Při předání automobilu předal obdarovanému veškeré dokumenty, které má mít vlastník vozidla, a obdarovaný se zavázal, že zajistí přepis vozidla, což neučinil. Proto se žalobce dostavil ke správnímu orgánu I. stupně a celou situaci mu objasnil. Správní orgán I. stupně svolal na 30. 9. 2020 ústní jednání, nový vlastník vozidla, který má k dispozici veškeré doklady k vozidlu, se ale nedostavil. Následně bylo řízení o žádosti zastaveno.
4. Správní orgán I. stupně i žalovaný podle žalobce nepochopili, že vlastnictví věcí movitých neřeší právo veřejné, ale soukromé, které je uplatňováno nezávisle. Podle § 1102 a § 2057 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, není u darovací smlouvy u darované věci, která není zapsána do veřejného seznamu, třeba uzavřít písemnou smlouvu. Registr vozidel takovým veřejným seznamem není.
5. Žalobce správnímu orgánu I. stupně vytýkal, že novému vlastníku automobilu zaslal jen jednu výzvu, kterou si dotyčný nevyzvedl z datové schránky, a nepostupoval podle § 60 a § 62 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Místo upozornění, že pokud se dotyčný k ústnímu jednání nedostaví bez omluvy, bude na něj hleděno tak, že se vzdal svých práv, měla proti němu být užita opatření trestního řádu k zajištění účelu a průběhu řízení; správní orgán I. stupně měl pohrozit uložením pořádkové pokuty. Nelze žalobcův případ srovnávat se složitým průběhem jednání v případě řešeném Krajským soudem v Brně podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 136/2014-23. O rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 As 346/2019-28, na který odkazoval žalovaný, žalobce nevěděl a znát jej nemohl.
6. Závěrem žalobce uvedl, že nemá žádnou legální možnost, jak přimět X, aby se k přepisu vozidla dostavil. Žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného i usnesení správního orgánu I. stupně zrušil, správnímu orgánu I. stupně nařídil svolání jednání o zápisu automobilu do registru motorových silničních vozidel za účasti žalobce i X, a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na napadené rozhodnutí. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Replika žalobce

8. V replice žalobce zopakoval, že následkem chybných rozhodnutí správních orgánů došlo k neřešitelné situaci, kdy je nadále v registru zapsán jako vlastník darovaného automobilu. Nyní neví, kde automobil je a nemá žádnou možnost ovlivnit jeho přepis. Žalobce se domáhal provedení ústního jednání za přítomnosti X.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
10. K projednání žaloby soud nařídil ústní jednání, při němž oba účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobce prostřednictvím svého právního zástupce zopakoval, že při darování automobilu předal X klíčky a veškeré listiny k vozidlu. Domluvili se, že přepis automobilu zařídí dotyčný, ten se ale k přepisu nedostavil. Žalobce neví, kde automobil, přepis zařadit nemůže. Dále zdůraznil, že již není vlastníkem vozidla, žádost o změnu v registru proto nemohl podat, správní orgány byly schopny zpochybnit listiny o převodu vlastnického práva, s tímto přístupem nesouhlasil. Žalovaný podotknul, že žalobce je v nezáviděníhodné situaci, nicméně žaloba není důvodná. Převod vlastnického práva není dostačující podmínkou pro změnu vlastníka v registru vozidel a sám žalobce uznává, že patřičné listiny předloženy nebyly. K výroku, jímž se žalobce domáhá, aby soud prvostupňovému orgánu nařídil svolání ústního jednání za účasti žalobce a X, žalovaný namítal, že toto není v pravomoci správního soudu, ten může pouze napadená rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. V reakci na to právní zástupce žalobce upřesnil, že výrok pod bodem 3. petitu žaloby míní tak, že k tomuto kroku má soud správní orgán I. stupně zavázat v rámci závazného právního názoru při zrušení napadených rozhodnutí obou stupňů.
11. S ohledem na žalobní tvrzení, že žádnou žádost o změnu vlastníka v registru vozidel nepodal, soud provedl v souladu s § 77 s. ř. s. dokazování žádostí o změnu vlastníka v registru vozidel založenou ve správním spise. Z ní vyplynulo, že ji na příslušném formuláři dne 3. 9. 2020 podal žalobce jako dosavadní vlastník vozidla registrační značky X, žádost byla vlastnoručně podepsána. K dotazu soudu žalobce potvrdil, že žádost podal, podpis na žádosti je jeho. K tomu jeho právní zástupce dodal, že mu byla žádost správním orgánem předložena, tak ji žalobce podepsal. Namítal, že žádost žalobce nemohl podat, neboť již nebyl vlastníkem vozidla, správní orgány toto zpochybnily. Po přezkumu napadených rozhodnutí v rámci ústního jednání dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
12. S ohledem na žalobcův požadavek, aby byl i X přítomen u soudu, konstatuje soud následující. Soud v souladu s § 34 odst. 2 s. ř. s. vyrozuměl dotyčného jako účastníka správního řízení, z něhož vzešla napadená rozhodnutí, o probíhajícím řízení, včetně

termínu ústního jednání, a vyzval ho k vyjádření, zda chce uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Této možnosti dotyčný nevyužil, soud nemá jinou možnost, jak ho donutit k účasti na řízení. Dotyčného soud nepředvolal ani jako svědka, neboť nebylo namístě doplňovat dokazování sporných skutkových okolností.

13. Soud vycházel z následujících rozhodných skutečností, které vyplývají z obsahu předloženého správního spisu. Dne 3. 9. 2020 podal žalobce žádost o zápis změny vlastníka a provozovatele silničního vozidla registrační značky X. Do protokolu o ústním jednání uvedl, že technický průkaz, osvědčení o registraci část I. předal X, který ale společný přepis nedokončil. Doložil, že se na X neúspěšně obracel s žádostí, aby dodržel dohodu o přepisu vozidla, nebo má vozidlo vrátit žalobci. Následně správní orgán I. stupně oznámil X zahájení řízení ve věci žádosti o změnu zápisu vlastníka a provozovatele předmětného vozidla. Jak X, tak žalobce výzvou ze dne 7. 9. 2020 vyzval, aby dne 30. 9. 2020 v 9,00 hod. doplnili žádost o tyto doklady: technický průkaz a osvědčení o registraci vozidla, protokol o evidenční kontrole ne starší 30 dnů, zelenou kartu podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, průkaz totožnosti. Na tuto výzvu reagoval jen žalobce, který se dne 30. 9. 2020 dostavil ke správnímu orgánu I. stupně. X byla výzva doručena do datové schránky fikcí, ten se k ústnímu jednání nedostavil, požadované doklady doloženy nebyly. Usnesením ze dne 1. 10. 2020 bylo řízení o žádosti dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno, neboť účastníky řízení nebyly předloženy podklady nutné k zápisu změny vlastníka vozidla. Žalobcovo odvolání žalovaný zamítnul a vydané usnesení potvrdil rozhodnutím ze dne 6. 1. 2021.
14. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel“), *zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel provádí obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě převodu vlastnického práva na základě společné žádosti dosavadního a nového vlastníka silničního vozidla a nového provozovatele silničního vozidla, není-li totožný s dosavadním nebo novým vlastníkem.* Dle odst. 2 písm. a) uvedeného ustanovení je třeba žádost podat do 10 pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu. V odst. 3 a 4 uvedeného ustanovení jsou stanoveny náležitosti žádosti a doklady, které je třeba k zápisu změny vlastníka, resp. provozovatele, doložit.
15. Ustanovení § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel řeší situaci, kdy dosavadní nebo nový vlastník silničního vozidla neposkytuje součinnost potřebnou k zápisu změny. Dle odst. 1 platí, *došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel ve lhůtě podle § 8 odst. 2, provede obecní úřad obce s rozšířenou působností zápis změny rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka (pozn. soudu podtržení provedeno soudem).* Podle odst. 2 platí, *že pro žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla do registru silničních vozidel a její přílohy platí § 8 odst. 3 a odst. 4 písm. b) obdobně.* V souladu s § 8a odst. 3 uvedeného zákona *o podání žádosti podle odstavce 1 vyrozumí obecní úřad obce s rozšířenou působností bez zbytečného odkladu dosavadního nebo nového vlastníka silničního vozidla, který žádost nepodal, a umožní mu se k žádosti vyjádřit. Má-li dosavadní nebo nový vlastník silničního vozidla, který žádost nepodal, v držení technický průkaz nebo osvědčení o registraci silničního vozidla, vyzve jej obecní úřad obce s rozšířenou působností k jejich předložení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu.*

16. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela přílehavě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 As 346/2019-28 (rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz), který řešil skutkově obdobný případ. NSS v označeném rozsudku dospěl k následujícím závěrům: „... jedním z účelů registru je evidence skutečných a aktuálních vlastníků silničních vozidel. Registr má však také další, stejně důležitý účel, jak NSS uvedl v rozsudku ze dne 19. 1. 2005, č. j. 4 As 26/2003-59, č. 543/2005 Sb. NSS: „Zákon č. 56/2001 Sb. tedy vytváří veřejnoprávní systém evidence silničních motorových vozidel, jehož hlavním účelem je zajistit, aby na pozemních komunikacích byla provozována pouze vozidla splňující předepsané technické podmínky a s uzavřeným pojištěním odpovědnosti z jejich provozu.“ (podtržení doplněno NSS). Jedním z prostředků, jak zajistit naplnění tohoto účelu, je právě požadavek předložení protokolu o evidenční kontrole vozidla a zelené karty při žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru.

[12] Se stěžovatelem lze souhlasit, že zákonodárce v zákoně č. 56/2001 Sb. nikterak nevyjádřil záměr v určitých případech slevit z požadavku předložit tyto doklady k žádosti o zápis změny vlastníka vozidla. Zákon č. 56/2001 Sb. při podání společné žádosti podle § 8 zmíněné doklady výslovně požaduje a rovněž v § 8a odst. 2 výslovně stanovuje, že pro žádost podanou pouze jedním z vlastníků se uplatní obdobně § 8 odst. 4 písm. b), přičemž podle § 8 odst. 4 písm. b) bodu 2. je k žádosti o zápis změny vlastníka vozidla nutné předložit doklady podle § 8 odst. 4 písm. a), tedy mj. protokol o evidenční kontrole vozidla a zelenou kartu. Předložení protokolu o evidenční kontrole vozidla a zelené karty tedy uvedený zákon výslovně požaduje také u žádosti podle § 8a. Výjimku zavádí pouze pro technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla (§ 10 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb.), a to proto, jak správně uvádí stěžovatel, že si tyto doklady mohou správní orgány opatřit samy na základě svých databází. Protokol o evidenční kontrole vozidla a zelenou kartu si však správní orgány bez součinnosti vlastníka vozidla opatřit nemohou. Výslovné zakotvení výjimky pro technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, ale nikoliv pro protokol o evidenční kontrole vozidla a zelenou kartu, svědčí o tom, že se ze strany zákonodárce nejedná o opomenutí, jež by způsobilo mezeru v zákoně.

[13] Účelem § 8a zákona č. 56/2001 Sb. tudíž není jen zapsání co nejaktuálnějšího údaje o vlastníkově vozidla do registru za cenu rezignace na plnění ostatních, výše zmíněných funkcí registru. Toto ustanovení má pouze poskytnout dosavadnímu či novému vlastníku možnost podat žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla i bez součinnosti toho druhého, který se například odmítá dostavit na obecní úřad za účelem podání společné žádosti či vystavit k jejímu podání plnou moc. Vlastníky silničních vozidel však nezavazuje povinnosti předložit i v takovém případě protokol o evidenční kontrole vozidla a zelenou kartu. NSS si je vědom toho, že zejména dosavadní vlastník vozidla se může dostat do problematické až patové situace, neboť nemusí mít k dispozici některý z požadovaných dokladů a bez součinnosti nového vlastníka pro něj bude obtížné jej obstarat. Je nicméně především na něm, aby při převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu (a ideálně ještě před ním) jednal přiměřeně odpovědně a obezřetně tak, aby mohl splnit svou zákonnou povinnost požádat o zápis změny vlastníka se všemi náležitostmi, a vyhnul se tak případným negativním důsledkům spojeným s tím, že údaj v registru neodpovídá skutečnosti (rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2019, č. j. 1 As 318/2018 - 41, č. 3917/2019 Sb. NSS). Trvání na požadavku předložení protokolu o evidenční kontrole vozidla a zelené karty k žádosti o zápis změny vlastníka vozidla pro žadatele o zápis změny vlastníka silničního vozidla nepředstavuje zásadní překážku či omezení, neboť tyto doklady lze bez jakýchkoli obtíží obstarat již před převodem vlastnického práva k vozidlu.“

17. Zdejší soud neshledal žádné důvody se od výše uvedených závěrů NSS odchýlit. Nic na tom nemůže změnit skutečnost, že o vydání výše citovaného rozsudku žalobce nemohl

v době darování vozidla ani v době podání žádosti o změnu zápisu vlastníka a provozovatele v registru silničních vozidel vědět. Lze jen zdůraznit, že z citovaného § 8a odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel (viz podtržený text) jednoznačně vyplývá, že žádost o zápis změny vlastníka v registru vozidel může podat i dosavadní vlastník. Právě jako dosavadní vlastník, jemuž nový vlastník vozidla neposkytuje při podání žádosti součinnost, podal dne 3. 9. 2020 žádost žalobce. Z obsahu správního spisu ani z vyjádření žalobce při ústním jednání soudu neplyne, že by byl žalobce jakkoli k podání žádosti nucen.

18. Podstatné pro posouzení věci je, že správní orgán I. stupně požadoval kromě jiného po účastnících řízení předložení dokladů, které měly být přiloženy k žádosti podané dle § 8a odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel, mj. protokolu o evidenční kontrole vozidla, a požadovaný doklad i přes výzvu doložen nebyl. Na základě této skutečnosti správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem, když řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil, neboť účastníci neodstranili podstatné vady žádosti, které bránily v pokračování řízení.
19. Poučení obsažené ve výzvě, že účastník řízení má právo vyjádřit se před rozhodnutím k jeho podkladům dle § 36 odst. 3 správního řádu s tím, že pokud se nedostaví ke správnímu orgánu v určený den, bude jeho jednání považováno za vzdání se práva vyjádřit se k podkladům, plně odpovídá uvedenému ustanovení i § 8a odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel.
20. Námitky, že správní orgán I. stupně nepostupoval dle § 60 (předvedení účastníka) a § 62 (pořádková pokuta) správního řádu, žalobce uplatnil již v odvolání a žalovaný se jimi zabýval v napadeném rozhodnutí. Soud se ztotožňuje s jeho názorem, že užití těchto institutů bylo na úvaze správního orgánu. Pokud nebyla účast X u ústního jednání nutná, jednalo se o řízení o žádosti, nebylo na místě těchto pořádkových opatření užít. Lze také přisvědčit vyjádření žalovaného při ústním jednání, že zajištěním přítomnosti dotyčného u správního orgánu nemusí být ani předložení požadovaných listin docíleno, tyto přílohy žádosti totiž ani nemusí existovat. Aplikaci těchto nástrojů nepředvídá zákon o podmínkách provozu vozidel ani při podání žádosti ve smyslu § 8a uvedeného zákona v případě, kdy jeden z vlastníků neposkytuje potřebnou součinnost. Správní orgán I. stupně ve výzvě adresované novému vlastníku vozidla pak upozornil na negativní následek neuposlechnutí výzvy, tedy možné potrestání za přestupek podle § 83 odst. 1 písm. b) zákona o podmínkách provozu vozidel, za který lze uložit pokutu až do 50 000 Kč.
21. Vzhledem k tomu, že řízení o žádosti o zápis změny v registru silničních vozidel je správním řízením o žádosti ve smyslu § 44 správního řádu, nikoli trestním řízením, nemohly správní orgány užít institutů, které jsou § 58 až § 62 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, vyhrazeny k zajištění účelu a hladkého průběhu trestního řízení.
22. V závěru soud dodává, že z napadených rozhodnutí naopak vyplývá, že uplatňování soukromého práva nebylo ze strany správních orgánů podmiňováno veřejnoprávní úpravou. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí jasně uvedl, že mu nepřísluší zabývat se soukromoprávním rozměrem převodu vlastnických práv. Rovněž žalovaný se soustředil na posouzení veřejným právem stanovených podmínek pro zápis změny vlastníka v registru silničních vozidel. Není tedy zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že k převodu vlastnického práva k předmětnému vozidlu správní orgány nepřihlédly a zpochybňovaly jej. Jak vyplývá z citovaných závěrů rozsudku NSS ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 As 346/2029-28, bylo na žalobci, aby si při předání, resp. ještě před darováním předmětného vozidla počínal obezřetně tak, aby mohl dostát povinností stanoveným zákonem o podmínkách

provozu vozidel pro přepis vozidla na nového vlastníka a docílil změny zápisu vlastníka silničního vozidla v registru i v případě, že obdarovaný X potřebnou součinnost po převzetí dokladů k vozidlu neposkytne.

V. Závěr a náklady řízení

23. Soud na základě shora uvedeného neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou a dle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
25. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 28. duben 2021.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu